a poloze budoucích stanic, nýbrž též o jich pojmenování, jakož i o příjezdech a jich směru. Ohledně zapravení nákladů, terminu dokončení a budoucího udržování příjezdu budiž hleděno docíliti úmluvy. Vládě je vyhrazeno povoliti stavbu stanic až po vyřízení otázky příjezdu. Shledá-li při rozhodování o poloze stanic ministerstvo železniční nutným modifikovati schválenou trať, rozhodne se současně dle důležitosti změny, již třeba předsevzíti, má-li změna tvořiti předmět další zvláštní předlohy, či má-li býti jen provedena při zřízení podrobného projektu. Též jde-li o vypuštění stanic nebo zastávek na dráhách, po nichž se již vozba provozuje, rozhodne se zpravidla teprve, když byla odbývána komise staniční. Komisi lze však svolati v tomto případě též do jiného místa než do sídla zemského úřadu, a lze ji dle okolností spojiti s politickou komisí pochozí (§§ 8—12 nař. m. o. ze dne 25. ledna 1879 č. 19 ř. z.).

III. Ke změně pojmenování stanice neb k pojmenování nově zřízené stanice neb zastávky třeba předchozího schválení ministerstva železničního (výn. m. o. ze dne 27. července 1881 č. 23257). Počet a polohu stanic zjišťuje m. ž. dle svého uvážení (rozh. spr. s. ze dne 21. března 1887 č. 763).

Stanovy spolkové a společenstevní viz Spolky a Smlouva společenstevní.

Starokatolíci viz Církev starokatolická.

Starosta obecní, okresní viz Obce a Okresy.

Statek důchodový viz Společenstva zemědělská a statky důchodové.

Statek obecní viz Obce (politické).

Statek veřejný.

I. Pojem.

Statkem veřejným vyrozumívají se veškeré věci jsoucí ve vlastnictví státu nebo některé obce (okresu, země), kteréž dle svého určení a povahy obecnému užívání, tudíž veřejnosti slouží (§ 287 o. o. z.). Že veřejný statek jest vlastnictvím státu neb obce, plyne jasně z § 286 o. o. z., dle něhož každá věc, pokud není věcí pána nemající, náleží buď státu neb osobě soukromé, k nimž i obce se počítají. Dle toho, zda-li veřejný statek jest ve vlastnictví státu nebo obce v nejširším smyslu slova, t. j. obce, okresu nebo země, rozeznává se statek státní, obecní, okresní nebo zemský na rozdíl od jmění státního, obecního, okresního a zemského, jehož účelem jest, aby z něho potřeby státu, obce atd. byly uhražovány. Z pravidla jest povaha veřejného statku jasně vyznačena; jsou však též statky, jako na př. budovy státních úřadů, knihovny, obrazárny, školy, jichž povaha jako statků veřejných není zcela nepochybna, poněvadž tyto statky vedle obecného užívání též poskytují užitky, kteréž připadají vlastníku, aniž by bylo lze určiti, zda-li užívání obecné či tyto užitky vlastníku příslušející mají převahu. Od statků veřejných sluší rozeznávati statky osob soukromých, na nichž veřejnosti náleží obecné užívání toliko v určitých směrech, jak tomu jest na př. u průchodních domů, pěšin a pod. Statky takové nelze veřejným statkům na roveň klásti (Randa, Vlastnictví, § 3), poněvadž obecné užívání veřejného statku každému dle zákona přísluší, kdežto zde obecné užívání soukromé věci se zakládá na zvláštním titulu právním z pravidla na vydržení nebo promlčení. Tomu svědčí též §§ 287 a 288 o. o. z.; neboť veřejný statek se tu klade naproti státnímu